

"Ők határozzák el, hogy ki él törvényen kívül.
Te csak élsz."

(Keith Richard, 1968)

úgy
lem: ha a társadalom tagjai külön
alternatívák között választhatnak –
most nemcsak a költségvetésie go
lok – akkor egy alternatíva képv
je másképp gondolkodhat anélkül,
célzékbe" kényszerülne vagy a
das megteremtőjét látnák benne.

↑ TÖVISVIRAG

Be kell látnunk, hogy a nemzetnek kevésbé ártott az, amikor ny
jobbágnak és cselédnek nevezték, tartották, s úgy is bántak vele,
ha egyenlő polgártársnak nevezik, de valójában ezer mérföl
szakadnak el tőle az őt kormányzó és adminisztráló intellekt
osztályok... Jobb az őszinte és egyenes szolgaság, mint
áldemokrácia... Vissza tehát az egész vonalon a szabad szókim
egyedül helyes és egészséges társadalmához... Szabad legyen ebbe
országban kérdezni és felelni.

(Kodolányi János: A hazugság öl)

"A demokrácia, politikában éppúgy, mint iparban, mindaddig
nem pszichológiai realitás, míg a kormányzatot vagy
igazgatóságot úgy tekintik, mint "őket", egy idegen testet,
mely a maga előkelő útján halad..."

(Russel)

a probléma lényege az, hogy a társadalom gazda
sági autonómiája mellett nem rendelkezik politikai és ideológiai autonómiával. Ez utób
bik nélkül pedig a gazdasági emancipáció csupán viszonylagos, mert részben vagy egész

ben visszavehető, korlátozható, s így a társadalom – megfosztva annak lehetőségétől,
hogy ellenőrizze a gazdasági létfeltételeit meghatározó döntéseket – kiszolgáltatott ma
rad. Végső soron ez az alapvető oka társadalmunk erősödő működési zavarainak.

Ha alaposan végiggondoljuk e társadalmi mechanizmus működésének logikai konst
rukcióját, vitathatatlanul látszik annak anti-dialektikus jellege. Nem kevesebbet feltéte
lez ugyanis, mint azt, hogy az emberi személyiség egymástól hermetikusan elzárható „sze
letekből” áll. E koncepció szerint ugyanis jól megfér egymással egy emberben a „homo
oeconomicus” vállalkozási készségével, innovativitásával, kreativitásával, és a „homo de
politicus”, aki a tömegkommunikáción keresztül rezignált egykedvűséggel, mindazonáltal
derűsen csupán „fogyasztja” a neki szánt paternalista politikai-ideológiai „táplálékot”,
anélkül azonban, hogy az „étrend” kialakításába lényegi beleszólási jogot vagy lehetőséget
kapna.

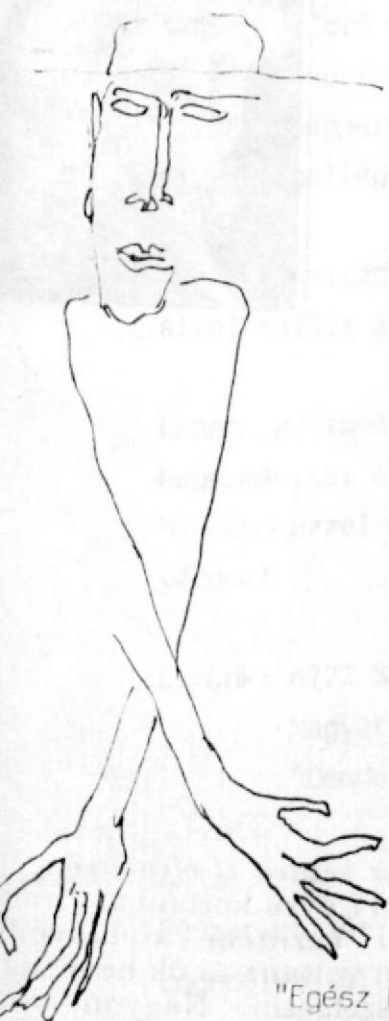
Új, nyílt „társadalmi szerződés” kellene

(1987. évi 5. szám)

"Inkább arra kell gondolkodnunk, mi nem lehet a
szocializmus, hogy az lehessen, aminek lennie kell!"

(Fülöp L.: Derkovits helye)

Ha valaki azt mondja, hogy nem elég ma Magyarországon gazdasági reformot végrehajtani, tessék politikait is, en erre azt mondanám, ez így onmagában meg mindig kevés, nem hozna eredményt. Mert ha csak a politika intézményen akarnek reformálni, de közben az oktatás, az egészségügy, a sport, a tájékoztatás és más területek intézményeit a reform előtti konzervatív állapotban hagyom, ugyanúgy nem jutnék sehova, mint ha csak a gazdaság intézményeit reformálnának. Lehet csak a társadalom minden területére kiterjedő, átgondolt reformfolyamat vezethet el odáig is, hogy a politikai szocializációs folyamat egy tudatosított integrációs folyamatot jelentsen.

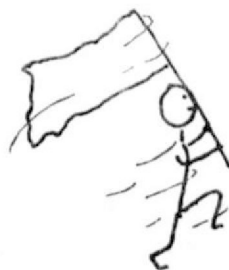
Arra a kérdésre, hogy mi haszna származik a most létrehozott szovjet, továbbá a már létező magyar és kínai, valamint a tervezett lengyel alapítványából, Soros azt válaszolta: „Semmilyen, csak annyi, hogy hiszek a nyitott társadalom adta kritikus gondolkodásmódban, ennek köszönhetem vagyonomat, és most erre is költöm.”

"Egész kultúránk a vásárlókedven, a kölcsönösen kedvező csereüzlet eszméjén alapul. ... Két személy tehát akkor szeret egymásba, amikor úgy érzik, hogy megtalálták a piacon kapható legjobb tárgyat, figyelembe véve a saját csereértékük korlátait.

... A nemi vonzás pillanatnyilag megteremti az egyesülés illúzióját, szerelem nélkül azonban ez az "egyesülés" idegeneket hagy maga mögött, éppoly távol egymástól, mint előtte voltak - néha még szégyellik is magukat vagy éppen gyűlölik is egymást miatta, mert amikor az illúzió szétfoszlik, idegenségüket feltűnőbben érzik, mint előtte"

(Erich Fromm: A szeretet művészete)

"Csak az Októberi Forradalom óta közelíti meg az emberek szexuális élete azokat az eszményeket, amelyekről az emberiség mindig is álmódott ... A nemi élet kérdésében ... az embernek sohasem szabad megfedkeznie arról, hogy a társadalom tagja, hazájának polgára, szocialista építésünk részese.

Ha nincs erősen összekovácsolt, huzamos ideig összetartott pedagógus közösség, akkor nemcsak a nemi energiák nem szublimálódnak a gyermekintézményben, hanem minden egyéb energia szexuális energiává válik, sőt meguk között a nevelők között is vajmi dicstelenül alakul a dolog ezen a téren." (Makarenko neveléstudományi művei II. kötet)

— Mikor kezdett el olvasni?

— Úgy 17 éves koromban, amikor foglalkozni kezdtem a lányokkal. Műveletlen voltam, és ők nem tudtak velem beszélgetni. Nagyon vonzó, értelmes lányok voltak, sokat olvastak, és én nem tudtam velük szót érteni. Kizárólag ezért kezdtem el olvasni, maga az olvasás egyáltalán nem érdekelt.

(Woody Allen)